

عنوان مقاله:

سه رون، شش جهت، هفت کشور: پژوهشی در تاریخ مفهوم رون معماری

محل انتشار:

مجله تاریخ علم، دوره 15، شماره 2 (سال: 1396)

تعداد صفحات اصل مقاله: 23

نویسنده:

مجید حیدری دلگرم - گروه معماری، دانشکده هنر و معماری، دانشگاه بوعلی سینا، همدان، ایران

خلاصه مقاله:

رون نظامی است برای جهت یابی معماری که آن را از معماران ایرانی، به واسطه معرفی محمدکریم پیرنیا می شناسیم. در این مقاله پس از مرور آنچه پیرنیا در باره آن گفته است، تلاش کرده ایم سرنخ های آن را در متون مختلف تاریخی پیگیری کنیم و بررسی کنیم که آیا چنین سرنخ هایی، وجود رون را در معماری گذشته ایران تایید می کند یا نه. متونی با موضوعات طبی و جغرافیایی و نجومی را مستعد چنین جستجویی یافته ایم، متون طبی از حیث فایده هایی که برای رون ذکر شده است و متون نجومی و جغرافیایی از حیث ارتباط شان با مساله اتجاء. نتایج مقاله نشان می دهد که مفهوم رون سابقه ای بسیار کهن دارد و رد آن را حداقل تا اوستا می توان پی گرفت. احتمالاً در ابتدا شانی دینی داشته و آیینی مرتبط با سکنی گزیدن بوده است اما در دوره های متاخر درکی که از آن وجود داشته، نظامی برای هماهنگی معماری و آب و هوا بوده است. در میان این دو نقطه ابتدا و انتهای مفهوم رون، لایه های دیگری را تشخیص داده ایم. احتمالاً در طی قرون اسلامی این لایه ها بر آن بار شده و معنی آن نیز نزد معماران تغییر کرده است

کلمات کلیدی:

اقلیم، جغرافیای تاریخی، رون معماری، معماری ایران

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1898154>

